

Slovesa se slabým konsonantem na druhém místě kořene

Slovesa druhé jod/vav (mediae jod/vav)

V aramejštině b.T. přešla slovesa mediae jod k slovesům mediae vav, pouze někdy vedle sebe existují oba tvary, např. רון ורין. Původní odlišnost se vyskytuje pouze v některých tvarech.

V perfektu pe'alu se vyskytují dva typy, jeden s kamacem (-a-) jako kmenovou samohláskou, druhý s chirikem (-i-), který někdy přechází v cere (-e-). Příkladem prvního typu je sloveso קום, příkladem druhého sloveso מיה, jejichž paradigmata zároveň uvádíme jako vzory.

V imperfektu pe'alu tato slovesa tvoří tvary podle typu prostřední vav, bez ohledu na to, zda se jedná o slovesa s původním vav, nebo s původním jod.

Naopak participia pe'alu se vesměs tvoří podle typu mediae jod. Od typu mediae jod se tvoří i rozšířené konjugace.

SLOVESO קום

Aramejské sloveso קום v základní konjugaci pe'al (kal) znamená „stát“ a je tak ekvivalentem hebrejského slovesa עמד. Méně často má toto sloveso v aramejštině b.T. stejný význam jako identický hebrejský kořen, tedy „vstát, povstat, zvednout se“.

V konjugaci pa'el má též význam jako hebrejský kořen קום v pi'elu (קיים), tzn. „vykonat, splnit, uskutečnit“.

V konjugaci itpa'al vyjadřuje pasivum k pa'elu, tzn. „bylo uskutečněno, splněno, vykonáno“.

V konjugaci af'el má též význam jako hebrejské הוּעִמֵּד, tedy „ustanovil, založil“. Pasivní itaf'al se vyskytuje pouze v participiu ve významu „ustanovený, založený“.

Ve flexi slovesa קום v aramejštině b.T. mizí někdy nejen druhý konsonant kořene vav, ale občas i třetí konsonant mem, někdy dokonce oba tyto kořenové konsonanty (viz paradigma).

Pro konjugaci af'el je charakteristické vav, vyjádřené jako vokál -o- (chalam) v prefixu. Tím se připodobňuje skupině sloves první jod (primae jod; srov. יָדַע - אָדַע).

Konjugace pe'al

Perfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	stál/a/ jsem, povstal/a/ jsem	קָמַתְּ (תִּי) עָמַדְתִּי	קָמַתְּ (קָמַתְּ)
2. os. spol.	atd.	קָמַתְּ (תִּי) עָמַדְתִּי	קָמַתְּ (Chag. 15a)
3. os. m.		קָמַתְּ (קָמַתְּ) עָמַדְתִּי	קָמַתְּ
3. os. f.		קָמַתְּ (קָמַתְּ) עָמַדְתִּי	קָמַתְּ/קָמַתְּ (Ned. 50a, Naz. 10b) קָמַתְּ (קָמַתְּ)

plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	stáli/y/ jsme, povstali/y/ jsme	קָמַתְּ (קָמַתְּ) עָמַדְתִּי	קָמַתְּ (קָמַתְּ) קָמַתְּ (Git. 57b)
3.os. m.	stáli/y/ povstali/y/	קָמַתְּ (קָמַתְּ) עָמַדְתִּי	קָמַתְּ קָמַתְּ (Kid. 12a)

Tvar 1. os. spol. sg. קָמַתְּ a tvar 1. os. pl. spol. קָמַתְּ se vyskytují pouze v rukopisech, tvar 3. os. sg. f. קָמַתְּ a tvar 1. os. pl. spol. קָמַתְּ se vyskytují pouze v tištěných edicích.

Imperfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	budu stát, povstanu	אֶעְמֹד (אֶקוּם)	אֶקוּם אֶקוּם אֶקוּ
3. os. m. (n.)	atd.	יֵעָמֵד (יֵקוּם)	לֵיָקוּם לֵיָקוּ יָקוּם
3. os. f. (n.)		תֵּעָמֵד (תֵּקוּם)	תֵּקוּם תֵּקוּם תֵּקוּם (BB 32b)

Ve 3. os. sg. m. existuje i tvar s prefixem נִ např. נִיָּדַע (BB 58a).

plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	budeme stát, povstaneme	נִקְוִים (נִקְוִים)	נִקְוִים נִקְוִי לִיקוּ (Jev. 76b, 91b, Zev. 6b) לִיקוּם (Git. 54a, Nida 33a)
2. os. spol.	atd.	תִּקְוִמוּ (תִּקְוִמוּ)	תִּקְוִמוּ (RHŠ 13a, Chul. 86b)
3. os. m.		יִקְוִמוּ (יִקְוִמוּ)	לִיקְוִמוּ (Ber. 45b, Šab. 119a) יִקְוִמוּ (Chag. 13b)

Participium aktivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	stojící, povstávající	קָם (קָם)	קָם קָם קָם קָם
sg. f.	atd.	קָמָה (קָמָה)	קָמָה
pl. m.		קָמִים (קָמִים)	קָמִים קָמִים קָמִים
pl. f.		קָמוֹת (קָמוֹת)	קָמוֹת

Tvar קָם stojí samostatně před participiem sloves jiných kořenů, tvar קָ- je k nim připojován ve formě prefixu. Ani jeden z uvedených tvarů slovesa קָם se nepřekládá. Např. קָם אָמַר, קָם אָמַר, קָם אָמַר znamenají „řekl“. V některých případech mohou tyto tvary sloužit i ke zdůraznění.

Participium aktivní s enklitickými zájmeny

	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. sg.	já povstávám, stojím	אֲנִי קָם אֲנִי עוֹמֵד	קָמָנָא
2. os. sg.	atd.	אַתָּה קָם אַתָּה עוֹמֵד	קָמָתָא

	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. pl.		עוֹמְדִים/עוֹמְדוֹת אֲנַחְנוּ קָמִים/קָמוֹת (אֲנַחְנוּ)	קָמִינָא
2. os. pl.		עוֹמְדִים/עוֹמְדוֹת אַתֶּם קָמִים/קָמוֹת אַתֶּם	קָמִיחָא

Tvar 2. os. sg. קָמָתָא má význam עוֹמֵד אַתָּה v Ber. 6b, RHŠ 25a, BB 59a, zatímco v BM 66a je ve významu קָם, קָמָתָא.

Participium pasivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	viz výklad níže	קָוֵם	קָוֵם

Toto pasivní participium má význam hebrejského ידוע, ברור, tzn. *jasný, známý*. V tomto významu se nachází v b.T. řada spojení, např.:

קָוֵם לָהּ	ve významu hebrejského:	בְּרוּר לָהּ
קָוֵם לְהוּ טָפִי	(AZ 72b)	יִדְעִים בְּדָבָר יוֹתֵר
קָוֵם לְהוּ לְרַבֵּנָא		חֻקִּים עָמְדוּ (בְּדָבָר), מִקְבָּל בִּידֵי חֻקִּים, בְּרוּר לָהֶם לְחֻקִּים
קָוֵם לִי בְּגוּיָהוּ	(Ketub. 8a)	אֲנִי יוֹדֵעַ בָּהֶם
קָוֵם לִי בְּנִפְשָׁאֵי		יֹדֵעַ אֲנִי בְּעַצְמִי
לֹא קָוֵם לְכוּ	(Šab. 35b)	אֵינְכֶם בְּקִיאִים

Pasivní participium feminina od kořene נִחַ v sg. pe'alu zní נִחָתָא a objevuje se ve spojení נִחָתָא לִי "je milé, příjemné", např. נִחָתָא לִיָּהּ לְמָרָּ? Je pánovi milé, příjemné?

Imperativ

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. spol.	povstaň, stůj!	עָמְדִי! (קָוֵם!) עָמְדִי! (קָוֵמִי!)	קָוֵם! (Šab. 110b, Ketub. 60a)
pl. m.	povstaňte, stůjte!		קָוֵמוּ!

Infinitiv

	česky	hebrejsky	aramejsky
	stát, povstat	(לָקוּם) לַעֲמוֹד	(לָ) מִיקוּם לְמִיקָם מִיקָם

Konjugace pa'el

Perfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	uskutečnil jsem	קִיִּיתִי	קִיִּימִי קִיִּמִי (Jeb. 64b, Arach. 16a) קִיִּימִית
2. os. m.	uskutečnil jsi	קִיִּיתָ	קִיִּימָתָ
3. os. m.	uskutečnil	קִיִּים	קִיִּים (BB 88 aj.)

Forma 3. os. sg. m. קִיִּים je identická s formou 3. os. sg. m. pa'elu sloves mediae geminatae, která je עִייל (viz paradigma, str. 229–230).

plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol. (se suffixem 3. os. sg. f. n.)	uskutečnili jsme to	קִיִּימְנוּהוּ	קִיִּימְנוּהִי (Ketub. 21a)

Imperfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	uskutečním	אֶקְיִים	אֶקְיִים (Ta'a. 21a)
3. os. m. (n)	uskuteční	יִקְיִם	לְ(י) קְיִים (BK 30a)
plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	uskutečníme	נִקְיִם	נִקְיִים
3. os. pl. m.	uskuteční	יִקְיְמוּ	לְ(י) קְיִמוּ (BB 154b)

Participium aktivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	uskutečňující	מְקִיִּים	(Git. 74a aj.) מְקִיִּים
sg. f.	atd.	מְקִיִּימָת	(Git. 83a aj.) מְקִיִּימָת
pl. m.		מְקִיִּימִים	מְקִיִּימִי

Participium aktivní s enklitickými zájmeny

	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. sg.	já uskutečňuji	אֲנִי מְקִיִּים	(Ta'a. 20b) מְקִיִּימְנָא
2. os. sg.	atd.	אַתָּה מְקִיִּים	(מְקִיִּימָת)
1. os. pl.		אֲנַחְנוּ מְקִיִּימִים	(Git. 85a) מְקִיִּימִינָן
2. os. pl.		אַתֶּם מְקִיִּימִים	(Ned. 25a) מְקִיִּימִירוּן

Tvar 2. os. sg. מְקִיִּימָת se vyskytuje pouze v tištěných edicích.

Participium pasivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	uskutečněný	מְקִיִּים	מְקִיִּים
sg. f.	atd.	מְקִיִּימָת	מְקִיִּימָת
pl. m.		מְקִיִּימִים	מְקִיִּימִי

Imperativ

	česky	hebrejsky	aramejsky
pl. m.	uskutečňte!	קְיִמוּ!	קְיִמוּ!

Infinitiv

	česky	hebrejsky	aramejsky
konstruktivní	uskutečnit	לְקַיֵּם	ܠܩܝܝܡܝ

V tištěných edicích se nachází i tvar לקוימא/ה, např. Git. 76a.

Konjugace itpa'al

Perfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m.	bylo uskutečněno, uskutečnilo se	נִקְיַם	ܢܝܩܝܡ

Imperfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m. (n.)	bude uskutečněno, uskuteční se	יִקְיַם	ܠܩܝܝܡܝ (Sanh. 93a)
3. os. f. (n.)	bude uskutečněno, uskuteční se	תִּקְיַם	ܬܩܝܡܝ

plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m.	uskuteční se, budou uskutečněni	יִקְיָמוּ	ܠܩܝܝܡܘ (Šab. 108a)

Participium pasivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	uskutečňuje se, je uskutečňováno	מִקְיָם	ܡܝܩܝܡܝ (Ber. 55a aj.)
sg. f.	atd.	מִקְיָמָה	ܡܝܩܝܡܝܐ
pl. m.		מִקְיָמִים	ܡܝܩܝܡܝܝܢ

Infinitiv

	česky	hebrejsky	aramejsky
konstruktivní	uskutečňovat se, být uskutečňován	לְהַקְיִים	(לְ)ܢܝܩܝܡܝ

V tiscích se vyskytuje i tvar לאיקוימא.

Konjugace af'el

Perfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
2. os. spol.	postavil ji	(הִקְמַתָּה) הִעֲמַדְתָּה (הִקְמִים) העמיד אותה	ܐܘܩܝܡܬܐ/ܐ
3. os. m.	postavil	(הִקְמִים) הִעֲמִיד	ܐܘܩܝܡܝܐ, ܐܘܩܝܡܝܐ

plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	postavili jsme	(הִקְמַנּוּ) הִעֲמַדְנוּ	ܐܘܩܝܡܢܐ (ܐܘܩܝܡܢܢ) (Chul. 40b, BK 10b) (ܐܘܩܝܡܢܢ) (Šab. 24b)
2. os. spol.	atd.	(הִקְמַתֶּם) הִעֲמַדְתֶּם	(ܐܘܩܝܡܬܘܢ) (Hor. 10b)
3. os. m.		(הִקְמִים) העמידו	ܐܘܩܝܡܘ (BB 89a, AZ 50a) (ܐܘܩܝܡܘ) (Sanh. 7b)
3. os. f.		(הִקְמִים) העמידו	(ܐܘܩܝܡܘ)

2. os. pl. spol. je na uvedeném místě použita ve významu לימדתם.

Tvary 1. os. pl. ܐܘܩܝܡܢܢ a ܐܘܩܝܡܢܢ a 3. os. pl. f. ܐܘܩܝܡܝܐ se vyskytují pouze v tištěných verzích.

Imperfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	postavíme	אַקִים (אָקִים) אַעֲמִיד	אָקִים (אָקִי) (Ta'a. 21a)
2. os. spol.	atd.	תַּעֲמִידָה (תְּקִימָה) תַּעֲמִידָה	תּוֹקְמָה
3. os. m.		יַעֲמִיד (יָקִים) יַעֲמִיד	לֹקִים, לֹקִי (BM 93b) נֹקִים (Ketub. 76b, 109a, AZ 35b) (נֹקִי)

Tvary 1. os. spol. sg. אָקִי a 3. os. sg. m. נֹקִי se vyskytují pouze v tištěných verzích.

plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	postavíme	נַעֲמִיד (נָקִים) נַעֲמִיד	נֹקִים (Ber. 27b)
3. os. m.	postaví	יַעֲמִידוֹ (יָקִימוּ) יַעֲמִידוֹ	לֹקְמוֹ (לֹקְמִי) (BB 32b, 154b)

Participium aktivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	stavějící	מַעֲמִיד (מְקִים) מַעֲמִיד	מוֹקִים מוֹקִי/מוֹקִי מוֹקִי (Jeb. 102b, Git. 68b)
sg. f.	atd.	מַעֲמִידָה (מְקִימה) מַעֲמִידָה	מוֹקְמָה (Arach. 25b)
pl. m.		מַעֲמִידִים (מְקִימים) מַעֲמִידִים	מוֹקְמִי
pl. f.		מַעֲמִידוֹת (מְקִימות) מַעֲמִידוֹת	מוֹקְמוֹן

Marcus uvádí ještě jiný typ participia af'elu od slovesa חָוֵךְ, které se liší od participia af'elu slovesa קוּם. Jedná se o tvary מְחִיבִי nebo מְחִיבִי (Sanh. 109a). Otázkou však zůstává správnost takové vokalizace. Spíše může jít o tvar pa'elu a pak by měla být vokalizace מְחִיבִי. Marcuse vede k názoru, že by mohlo jít o formy participia af'elu skutečnost, že toto participium je v textu cit. místa spojeno s infinitivem (absolutem) אֲחֻבִי a je zcela neobvyklé, že sloveso v určitém tvaru jedné konjugace je zesíleno infinitivem (absolutem) téhož kořene v jiné konjugaci.

Participium aktivní s enklitickými zájmeny

	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. sg.	já stavím	אֲנִי מוֹקִים (אֲנִי מוֹקִים) אֲנִי מַעֲמִיד	מוֹקִימְנָא (מוֹקִימְנָא) (Šab. 156b, Pes. 90a, Zeb. 103a)
2. os. sg.	atd.	אַתָּה מוֹקִים (אַתָּה מוֹקִים) אַתָּה מַעֲמִיד	מוֹקְמִתָּ (מוֹקְמִתָּ) (Erub. 50b, Men. 90a)
1. os. pl.		אֲנַחְנוּ מוֹקִים (אֲנַחְנוּ מוֹקִים) אֲנַחְנוּ מַעֲמִידִים	מוֹקְמִינָן
2. os. pl.		אַתֶּם מוֹקִים (אַתֶּם מוֹקִים) אַתֶּם מַעֲמִידִים	מוֹקְמִיתוּ

Participium pasivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
pl. m.	postavení	מוֹקְמִים (מוֹקְמִים) מַעֲמִידִים	מוֹקְמִי מוֹקְמוֹ
pl. f.	postavené	מוֹקְמוֹת (מוֹקְמוֹת) מַעֲמִידוֹת	מוֹקְמוֹן

Tvary pl. m. se vyskytují pouze v rukopisech, naproti tomu tvar pl. f. jen v tištěných verzích.

Imperativ

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. spol.	postav!	הָקִים! הָקִימִי!	אֲוֹקִי! אֲוֹקִי!

Infinitiv

	česky	hebrejsky	aramejsky
konstrukční	postavit	לְהַעֲמִיד (לְהַעֲמִיד)	לְ(אֲוֹקְמִי)

Na mnoha místech tištěných edic se nachází tvar infinitivu לְאוֹקְמִי.

Konjugace itaf'al

Pouze participium pasivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	postavený	מוֹקְמָד (מוֹקְמָד)	מִתּוֹקְמָד
sg. f.	atd.	מוֹקְמֶדֶת (מוֹקְמֶדֶת)	(Git. 13b aj.) מִתּוֹקְמֶדֶת
pl. m.		מוֹקְמָדִים (מוֹקְמָדִים)	(BB 112a) מִתּוֹקְמָדִים
pl. f.		מוֹקְמֶדוֹת (מוֹקְמֶדוֹת)	(Nida 18a) מִתּוֹקְמֶדוֹת

Tvar sg. f. se vyskytuje např. ve spojení: מִתּוֹקְמֶדֶת אֵינָה מְעַמְדָּת, hebrejsky: מִתּוֹקְמֶדֶת אֵינָה מְעַמְדָּת, tzn. אי אפשר לפרש את משנתנו לפי פירוש זה.

Tvar pl. m. se vyskytuje např. ve spojení: מִתּוֹקְמָדִים הַמְקַרְאוֹת, hebr. מִתּוֹקְמָדִים הַמְקַרְאוֹת, tzn. אפשר לפרש את המקראות.

Tvar pl. f. má na uvedeném místě význam: אפשר להעמידן.

SLOVESO: מוֹת

Sloveso מוֹת/מִית se v aramejštině b.T. vyskytuje pouze v základní konjugaci pe'al (kal) a má též význam jako stejný kořen v hebrejštině.

Stejně jako u slovesa קוּם mizí i u slovesa מוֹת ve tvarech perfekta a v participiích střední slabý konsonant -ל-. Na rozdíl od קוּם je však u slovesa מוֹת/מִית kmenovým vokálem imperfekta chirik.

Některé tvary jsou totožné s tvary slovesa אָתָּא v konjugaci af'el (viz paradigma str. 235–237) a některé jsou totožné s tvary sloves mediae geminatae (viz paradigma str. 227nn).

Konjugace pe'al

Perfektum

	česky	hebrejsky	aramejsky
singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m.	zemřel	מָת	(Mo'ed kat. 27b) מִית
3. os. f.	zemřela	מָתָה	(Sanh. 109b) מִיתָה (Mo'ed kat. 27b) מִיתָה (מִיתָה)
plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m.	zemřeli	מָתוּ	(Mo'ed kat. 27b) מִיתוּ

Forma 3. os. f. sg. מִיתָה se vyskytuje pouze v rukopisech.

Imperfektum

	česky	hebrejsky	aramejsky
singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	zemřu	אָמוֹת	(אימות)
3. os. m.	atd.	יָמוֹת	לְיָמוֹת יָמוֹת
3. os. f.		תָּמוֹת	(Pes. 75a, Moe'd kat. 18b, Sanh. 108b) תָּמוֹת
plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m.	zemřou	יָמוֹתוּ	לְיָמוֹתוּ (יָמוֹתוּ)

Forma 1. os. spol. sg. אָמוֹת se vyskytuje pouze v rukopisech.

Forma 3. os. m. pl. יָמוֹתוּ se vyskytuje pouze v běžných tištěných edicích Talmudu.

Participium aktivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	umírající	מָת	מְיִית מָתָא
sg. f.	atd.	מָתָה	מְיִיתָא
pl. m.		מָתִים	מְיִיתוּ מְיִיתָי
pl. f.		מָתוֹת	מְיִיתוּ

Participium aktivní s enklitickými zájmeny

	česky	hebrejsky	aramejsky
2. os. sg.	ty umíráš	אתָּה מָת	מְיִיתָתָּ
1. os. pl.	my umíráme	אֲנַחְנוּ מָתִים	(Ber. 31a) מְיִיתֵינוּ (מְיִיתֵינוּ)

Forma 1. os. pl. מְיִיתֵינוּ se vyskytuje pouze v rukopisech.

Infinitiv

	česky	hebrejsky	aramejsky
konstrukční	umírat	לְמוֹת	(Joma 13b, BB 58b) לְמוֹתָא
absolutní		מוֹת לְמוֹת	(Git. 68b) מִיִּתָּא

Slovesa se slabým konsonantem na třetím místě kořene (tertia infirmae)

V aramejštině b.T. patří k tomuto typu dvě následující skupiny sloves:

- slovesa, jejichž třetím konsonantem kořene bylo původně *jod/vav* (v hebrejštině označován tento typ *tertia infirmae*),
- slovesa, jejichž třetím konsonantem kořene bylo původně *alef* (v hebrejštině označován tento typ *tertia alef*; tato skupina v aramejštině b.T. jako samostatná neexistuje).

Slovesa původního *jod/vav* (tertia infirmae)

Až na výjimky se slovesa této skupiny chovají ve flexi tak, jako by všechna patřila ke skupině třetí *jod*. Avšak ve 3. os. m. sg. perfekta bez ohledu, zda se jedná o skupinu *jod/vav* nebo skupinu *tertia alef* se jako třetí konsonant vyskytuje *alef*, např: **בָּרַח** přišel, dorazil, **בָּרַח** přišel, **רָאָה** viděl, **בָּעָא** žádal, prosil apod. Konsonant *vav* u sloves, kde byl původní, byl nahrazen konsonantem *jod*. Ten se však na rozdíl od hebrejštiny udržel a nebyl nahrazen konsonantem *he*. Výjimkou je pouze sloveso **הוּוּה** (hebrejské **הוּוּה**, viz paradigma, str. 237nn).

Slovesa třetí *alef* (tertia alef)

Konsonant *alef* začal být ve většině doložených tvarů vynecháván, podobně jako v hebrejštině, ve výslovnosti a následně i v ortografii a místo něho se objevuje jako mater lectionis konsonant *jod*. Tím se připodobnil slovesům skupiny *tertia infirmae* a postupně s nimi úplně splnul.

V aramejštině b.T. mají obě uvedené, původně samostatné, skupiny sloves identickou flexi a ve slovnících jsou uváděna v jednom hesle jako dvě možné varianty kořene, např.: **רָאָה/רָאָה** aniž by se mezi nimi rozlišovalo. (Srov. Segert, str. 294–307; K. Marti, str. 52–59.)

Jako vzory této skupiny uvádíme:

- sloveso **רָאָה/רָאָה**
- sloveso **רָאָה/רָאָה** (současné sloveso s laryngálou na prvním místě kořene)
- sloveso **רָאָה/רָאָה** (současné sloveso s laryngálou na druhém místě kořene)

Slovesa **רָאָה/רָאָה** a **רָאָה** jsou uvedena v paradigmatech dvojnásobně slabých sloves.

SLOVESO רָאָה/רָאָה

Tento aramejský kořen zpravidla odpovídá svým významem hebrejskému kořenu **רָאָה** v jeho různých významech: *učit, studovat, konstatovat, opakovat*. V Talmudu se toto sloveso vyskytuje nejčastěji v *pe'alu* (kalu) a vztahuje se na studium a výuku ústní Tóry (Tora še-be-al pe).

V *itpe'ilu* se v Talmudu vyskytují pouze dva tvary tohoto slovesa, a to: 3. os. sg. perfekta **רָאָה** ve významu *bylo opakováno* a participium sg. m. **רָאָה** ve významu *je učeno, učí se*.

Z konjugace *pa'el* se používá pouze infinitiv **רָאָה** ve významu *učit*.

V konjugaci *af'el* (**רָאָה**) má někdy stejný význam jako hebrejské **רָאָה**, česky *učil*. Běžněji však znamená tolik co hebrejské **רָאָה** — *podnítl*. (V obou jazycích je použití v tomto významu zřejmě odvozeno od substantiva **רָאָה** v hebrejštině a **רָאָה** v aramejštině, která obě znamenají *podmínka*.)

Konjugace *pe'al*

Perfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	učil jsem	רָאָה (= למדתי)	רָאָה (Erub. 65a, Pes. 68b)
2. os. spol.	atd.	רָאָה רָאָה	רָאָה (RHŠ 22a aj.)
3. os. m.		רָאָה	רָאָה רָאָה רָאָה
3. os. f.		רָאָה	רָאָה
plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	učili/y jsme	רָאָה	רָאָה רָאָה רָאָה
2. os. spol.	atd.	רָאָה/רָאָה	רָאָה
3. os. m.		רָאָה	רָאָה רָאָה רָאָה

Tvar 1. os. sg. spol. se suffixy zní **רָאָה/רָאָה**, hebr. **רָאָה (= שניתי את המשנה)**, hebr. **רָאָה** (BB 65a, Šeb. 18a, Ker. 25b).

3. os. sg. a pl. m. jsou běžně vyslovovány **רָאָה** a **רָאָה** a tím se připodobňují hebrejskému **רָאָה** a **רָאָה**. Formu **רָאָה** považuje rabi Chananel za slovesný tvar 3. os. sg. m., zatímco Raši se domnívá, že se jedná o substantivum ve významu *náš tana*.